

คำกลอนเกี่ยวกับครู

นำเสนอเมื่อ : 24 ก.ค. 2551

วันนี้ บังเอิญไปเปิดเจอคำกลอนเกี่ยวกับครู จากเว็บไซต์
<http://www.mettadham.ca/teacher's%20poem1.htm>
เลยถือโอกาสขออนุญาตนำมาเผยแพร่ให้คุณครูได้อ่านกันครับ

ครูมิใช่ช่างปั้นอันวิจิตร

แต่ต้องคิดวาดวางทางแผนผัง
ครูมิใช่นายทุนหนุนกำลัง
ต้องแก้งทั้งขาดทุนตุนกำไร
ครูมิใช่พ่อค่านายพานิชย์
ดีดลुकคิดคาคาการณ์ด้านไหนไหน
แต่ยังเป็นผู้ค้าอย่างเต็มใจ
ยอมขาดทุนตลอดไปชั่ววันรันดร์
ครูมิใช่หนักปกครองซ้ำของศึก
แต่ก็ศึกคะนองปกป้องชั้น
ครูมิใช่หนักวิชาการเชี่ยวชาญครัน
แต่โซกโซนด้วยผูกพันวิชาการ
ครูมิใช่นักแสดงโลกแสงสี
แต่สวมบทบาทที่ด้วยอาจหาญ
ครูมิใช่ผู้กำกับผู้บงการ
แต่เฉียบขาดในแผนงานการบัญชา

ครูมิใช่นักพากย์ฝีปากจัด

แต่สัมผัสการพากย์ยากจะหา
ครูมิใช่ผู้ทรงศีลธรรมจรรยา

แต่เมตตาแผ่เพื่อเกื้อการุณย์
นี้แหละครูเป็นได้หลายสถาน

ทุกเหตุการณ์ช่วยจุดช่วยอุตหนุน

ช่วยเพื่อแม่แก้ไขช่วยคำจูน
ผู้มีคุณเปี่ยมแปรอย่างแท้จริง

* ผู้สร้างคน *

เป็นแสงธรรมนำทางสร้างชีวิต
เป็นผู้คิดสื่อสารงานศึกษา
เป็นผู้รู้ประสิทธิ์วิทยา
เป็นศาสตราคอยคุ้มครองเด็กไทย
เป็นแม่พิมพ์กำหนดบทบาทศิษย์
เป็นผู้ชี้แนวชีวิตที่ผืนผ้า
เป็นผู้นำพาชาติปราศพิษภัย
ค่ายิ่งใหญ่เกินกล่าวขานคืองานครู

การไหว้ครูคิดถึงครูผู้สอนสั่ง

คุณครูยังฝังจิตศิษย์ไม่หาย
ด้วยมุ่งหมายให้ศิษย์ดีมีวิชา
การไหว้ครูคิดถึงครูเหนื่อยใจกาย
ด้วยมุ่งหมายให้ศิษย์ดีมีวิชา
การไหว้ครูคิดถึงครูผู้เมตตา
เจตนาเรามั่นในคุณครู
นับแต่นี้ศิษย์ฝึกตนตั้งต้นใหม่
สำรวมกายวาจาให้แน่นหนา
ไม่ให้ผิดต่อคุณครูผู้เมตตา
ขอสัญญาพุทธบุตรหยุดคำทราวม

ศิลป์ทั้งมองต้องฝึกหัด

ตามบรรทัดฐานเห็นเป็นปฐม
วาทศิลป์เลิศล้ำคำนิยม
คมเหนือคมอาวุธได้ในปฐพี
ครูอาจารย์การพูดพิสูจน์แล้ว
อันดวงแก้วแจ่มจรัสศรีมี
แต่แรกมัวสลัวฟ้าเหมือนราศี
เซ็ดขัดดีขึ้นมาจึงนำยล

“ชีวิตของคนเรานั้น...ไม่ยาวเลย

สู้ก่อนกรวดก้อนหินยังไม่ได้
เกิดมาทั้งที ตั้งเข็มทิศให้กับชีวิต
กำหนดทิศทางของตัวเองให้ชัดเจน
จะเดินไปสู่จุดไหน ค้นหาตัวเองให้ชัดเจน
จะเดินไปสู่จุดไหน ค้นหาตัวเองให้เจอ
และพยายามดำเนินมุ่งไปสู่จุดนั้นให้ได้
และที่สำคัญอย่าประมาท...
อย่าหลงตัวเองและอย่าหยุดยั้งการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา”

อยู่อย่างไร

อยู่อย่างสัตย์นรก
อยู่อย่างอสุรกาย
อยู่อย่างเปรต
อยู่อย่างสัตว์เดรัจฉาน
อยู่อย่างมนุษย์
อยู่อย่างเทพ พรหม
อยู่อย่างพระอริยะ

คนทำงาน

พัฒนางาน

ทำงานด้วยความหลง = นรก

ทำงานด้วยความโลภ = เปปรต

ทำงานด้วยความกลัว = อสุรกาย

ทำงานด้วยการบังคับ = เดรัจฉาน

ทำงานด้วยหน้าที่ = มนุษย์

ทำงานด้วยความดี = อริยบุคคล

- หัวไว - หันดูที่ท่า

- ใจสู้ - เบิ่งตาลังเล

- หันเหหัวดี้อ

- งอมือจับเจ้า

- ไม่เอาไหนเลย

เป้าหมาย

ตนเอง ญาติ ชาวโลก

คนที่ไม่ต้องการ

คนพาลชอบเดินผิดทาง

วางผิดที่ ดีผิดท่า

กล้าผิดถิ่น กินผิดของ

มองผิดจุด หยุดผิดกาล

ค้านผิดเรื่อง เฟื่องผิดวัย ไหญ่ผิดวัด

ผู้สร้างคน

เป็นแสงธรรมนำทางสร้างชีวิต

เป็นผู้คิดสื่อสารงานศึกษา

เป็นผู้รู้ประสิทธิ์วิทยา

เป็นศาสตราคอยคุ้มครองผองเด็กไทย

เป็นแม่พิมพ์กำหนดบทบาทศิษย์

เป็นผู้แนะชีวิตที่ฝันใฝ่

เป็นผู้นำพาชาติปราศพิษภัย

คำยิ่งใหญ่เกินกล่าวขานคืองาน ครู

แม่สอนลูกลูก

แม่สอนลูกๆ อย่างแม่

ทั้งที่แท้ตัวเดินเกะเทียวเฉไฉ

ลูกจะเดินตรงทางอย่างไร

จะสอนใครเริ่มต้นสอนตนเอง !

ครูดี ๔ คุณลักษณะ

๑. รูปร่างดี (รูปร่างดี)

๒. เสียงดี (โขสดี)

๓. ประพฤติดี (สุขดี)

๔. รู้ดี (ธรรมดี)

เปิดของที่ปิด

หงายของที่คว่ำ

บอกทางแก่คนหลงทาง

จุดประทีปในความมืด

โวหาร ๔

๑. เทศนาโวหาร

๒. พรรณนาโวหาร

๓. สาธกโวหาร

๔. อุปมาโวหาร

ศิษย์ ๔ ชนิด

๑. หัวไวใจสู้ - บัวพันน้ำ

๒. รอดูจิ้งหะ - บัวปริ่มน้ำ
 ๓. พอจะแนะนำ - บัวในน้ำ
 ๔. ต้อยต่ำจ่ายอม - บัวติดตม
- (บัว ๔ เหล่า)

รักโรงเรียนเหมือนบ้าน

- รักงานสอนเหมือนชีวิต
รักลูกศิษย์เหมือนลูกจริง

วิธีการสอน

๑. ชี้อัลก - สันตัสสนา - วิชาการ
 ๒. ชักชวน - สมาทปนา - พิธีกรรม
 ๓. ปลุกใจ - สมุตเตชนา - เกม
 ๔. ให้เพลิน - สัมปหังสนา - เพลง
- (๔ ส.)

๑. รู้จักเลือกที่สอน
 ๒. รู้จักเลือกอุปกรณ์
 ๓. รู้จักเลือกคนสอน
 ๔. รู้จักเลือกเรื่องสอน
- (๔ สบาย)

หลักการสอน

๑. ปรียัติ ◦ สอนให้รู้จัก
 ๒. ปฏิบัติ ◦ สอนให้รู้จริง
 ๓. ปฏิเวธ ◦ สอนให้รู้แจ้ง
- (เป้าหมาย)

๑. อธิทปภาฎิหาริยั ◦ ปราบแล้วสอน
๒. อาเทศนาปากิหาริยั ◦ ปลุกแล้วสอน
๓. อนุสาสนีปภาฎิหาริยั ◦ ประโลมสอน

(กลยุทธ์)

ฟังใคร

จะหวังฟังพ่อแม่ก็แย่จัด

จะฟังวัดพระก็แย่ยากแก้ไข

จะฟังครูครูกี่เลวเหลวแหลกไป

จะฟังใครกันดีหนอ ?

(ท้อใจจริง !)

นักสู้

นักสู้...ใครว่าเป็นกันได้ง่ายๆ มันต้องพร้อมทั้งใจและกายทีเดียว
ทุกคนมีทั้งความดีและความชั่วอยู่ในตัวด้วยกันทั้งนั้น เรามีหน้าที่เพียงทำเหตุเฉพาะหน้าให้ดีที่สุดเท่านั้น
สวณผลก็จะเกิดขึ้นเองตามเหตุปัจจัย อย่าคิดว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นการทำเพื่อคนอื่น หรือ

เพราะคนอื่นไม่ทำ หรือเพราะคนอื่นขอให้ทำ ข้อสำคัญที่สุด อย่าคิดว่าที่ต้องทำหรือไม่ต้องทำนั้น
เป็นเพราะคนอื่นจะพอใจหรือไม่พอใจ

ดังนั้นเป้าหมายของการเป็น นักสู้ คือ ... ต้องหาทางออกที่ดีที่สุดให้ได้

ก้าวต่อไป

ก้าวต่อไปต่อไปอย่าได้หยุด

แม้สะดุดล้มลงไปอย่าใจฝ่อ

เป็นนักสู้ต้องสู้สิอย่ารีรอ

อย่าย่อท้อหนทางยาวที่ก้าวไป

โน่นจุดหมายปลายทางอยู่ข้างหน้า

จะเห็นฟ้าข้ามเขาเอาให้ได้

มิหวั่นพลาตมิหวาดแพ้มิแคร์ภัย

มิหวั่นใจมิหวั่นจิตสักนิดเดียว

สังคมไทย

สังคมไทยจะดำรงคงอยู่ได้

เพราะคนไทยคอยปกป้องแผ้วรักษา

บำรุงชาติศาสน์กษัตริ์พัฒนา

รวมอาสาพัฒนาจิตใจไทยทั้งปวง

ปัญหาความยากจนคนยากไร้
ปัญหาความยากจนคนยากไร้
ปัญหาความเจ็บไข้ภัยใหญ่หลวง
ปัญหาศีลธรรมด้อยคอยหลอกลวง
น่าเป็นห่วงอนาคตหรือหมดทาง

แผ่นดินทอง
ต้องสร้างด้วย
แผ่นดินธรรม
ในแผ่นดินไทย
ที่มีใช้...
แผ่นดินทาส
ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้...
ไม่มีอะไรที่น่าเสียใจไปกว่า...
การเสียเวลาไปทั้งวัน...
โดยตัวท่าน...
ไม่ได้ทำอะไรเลย...

* บันไดสู่ความเป็นดาว *

เตรียมให้พร้อม
ฝึกซ้อมให้ดี
ทำที่ให้สง่า
หน้าตาให้สุขุม
ทักที่ประชุมอย่าทวน
เริ่มต้นให้โน้มน้าว
เรื่องราวให้กระชับ
ตาจับที่ผู้ฟัง
เสียงดังแต่พอดี
อย่ามีเอ้ออ้า

ดูเวลาพอครบ

สรุปจบให้จับใจ

ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดการพูด

อย่า...อย่า...อย่า

อย่าคิดว่าตัวท่านนั้นอ่อนแอ

หรือคิดแต่ท้อแท้และแพ้อาย

จงคิดว่าจะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยไป

แกร่งทั้งกายและจิตใจไม่พรั่นพรึง

อย่าร่อนรนค้นหาความลำบาก

จนกว่าความทุกข์ยากจะมาถึง

ถ้าวิตกทุกข์ร้อนนอนรำพึง

เมื่อทุกข์ถึงทุกข์ทับทวิคุณ

อย่าแบกโลกเอาไว้ให้หนักบ่า

อย่ากลัวว่าอนาคตไม่สดใส

อยู่ให้สุขแต่ละวันผันผ่านไป

เก็บแรงใจไว้แก้ไขเมื่อภัยมา

ผู้นำ

นำรู้ นำทำ นำคิด คือชีวิตของเราผู้นำ

นำรู้ นำคิด นำทำ ๆ จะเป็นผู้นำต้องจำเอาไปคิด

นำตน นำคน นำงาน

พัฒนาการ สังคม เศรษฐกิจ

ทำอะไร อย่าให้หลงผิด ๆ

สำคัญที่จิตต้องมีคุณธรรม (ข้ำ)

ครองตน ครองคน ครองงาน

มีอุดมการณ์อยู่เป็นประจำ

ทำอะไรอย่าให้ตกต่ำ ๆ

มีคุณธรรมประจำจิตใจ (ช้า)

แบ่งทำไม

แบ่งพวก ทำให้เสียรัก

แบ่งพรรค ทำให้เสียสามัคคี

แบ่งทั้งพวกทั้งพรรค เสียทั้ง

ความรักและความสามัคคี

จน ๔ อย่าง

๑. จนตรอกไม่มีทางไป

๒. จนใจไม่มีทางคิด

๓. จนแต้มไม่มีทางเดิน

๔. จนมุมไม่มีทางหนี

ผู้ชนะที่แท้จริง

ผู้ที่ชนะคนอื่นเป็น ๆ ในสงคราม

ไม่จัดว่าเป็นผู้ชนะที่แท้จริง

แต่ผู้ที่ชนะ (ใจ) ตนเองได้

นับว่าเป็นผู้ชนะสงครามที่ยอดเยี่ยม

เราจะทำในสิ่งที่ผู้อื่น

เราจะอดทนในสิ่งที่ผู้อื่น ทำได้ยาก

เราจะสละในสิ่งที่ผู้อื่น สละได้ยาก

เราจะเอาชนะในสิ่งที่ผู้อื่น ชนะได้ยาก

ที่สำคัญคือ การชนะ ใจ ตนเอง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า

อตตา หเว ชิต เสยโย

“ ชนะตนนี้แลดีกว่า ”

การฟังที่ฉลาด

?

อย่าฟังเชื่อ

?

อย่าปฏิเสธ

?

จดจำ

?

ศึกษา , ค้นคว้า

?

หาข้อมูล , เหตุผล

?

ปฏิบัติ , ทดลอง

?

จนรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด